

Чл. 213.) Когато има доказателство противъ обезбѣждаеми, той заплаща на обезбѣдителя двойна обезбѣдителна заплата. Когато има доказателство противъ обезбѣдителя, той заплаща на обезбѣждаеми количество двойно отъ условената обезбѣдителна заплата. Срѣщу когото е произлѣзло доказателството той са преслѣдва и наказателно.

ЧАСТЬ ТРЕТЯ.

За напущаньето на обезбѣденитѣ стоки.

Чл. 214.) Напущаньето на обезбѣденитѣ стоки може да стане —

Когато са случи кораблекрушеніе, сѣданье съ распуцване, неспособностъ на кораба за плуване отъ морско злощастіе —

Когато са случи превземанье отъ непріятель или отъ морскы разбойници, или задържанье отъ чужда Сила —

Когато са случи задържанье отъ Турското Правителство подиръ наченваньето на плуваньето —

И когато са случи изгубянье или повреждане на обезбѣденитѣ нѣща, ако туй изгубянье или повреждане възлиза най-малко до третѣ четвърть части отъ обезбѣдената имъ стойность.

Напущаньето обаче никога не може да стане, както за кораба тѣй и за стокитѣ, преди наченваньето на бѣдствиата, спорѣдъ 170-ия членъ.

Чл. 215.) Сѣка друга тѣцета са счита като *аварія* и са изравнява между обезбѣдителитѣ и обезбѣденитѣ, спорѣдъ интереса имъ.

Чл. 216.) Напущаньето на обезбѣденитѣ нѣща не може да стане отъ части или подъ условіе; но са ограничава само въ нѣщата и въ количеството на нѣщата, които са предметъ на обезбѣденіето и на бѣдствието.

Чл. 217.) Напущаньето трѣба да стане на обезбѣдите-